

Wampex 2006 op alle fronten net even anders

'Volgend jaar slapen we in Opduin of Greenside'

Ook KWAPSMA kan verrast worden. Organisatoren Marian van der Werff, Swier Oosterhuis en Kees-Jaap Harting van het organiserend collectief knippen met de ogen als één van de jonge Wampexers in het diepst van de nacht serieus en beleefd vraagt wat zijn kamernummer is. Hilari- teit alom bij de organisatie. 'Dit hebben we nog nooit meege- maakt', roept Van der Werff tus- sen het lachen door.

Het is ook even wennen voor zowel KWAPSMA als de doorgewinterde deelnemer. Er wordt voor de veran- dering niet geslapen op een lucht- bedje in een krappe tent of een oude schuur, maar op echte bedden in kamers met douche en toilet. Luxer hebben de deelnemers aan de jaarlijkse weekend-amfibische expeditie het nog nooit gehad. Zelfs de bel waarmee normaal iedereen's

ook dat vier medewerkers van de gemeente, Antoin Kersten, Daan van Sijp, Walter Oskam en Jabik Kooi- stra, als het team Jokes Jongens door het leven gaan. Vanaf het huis van de burgemeester wordt iede- ren naar de Horsmeertjes geleid, waar diverse opdrachten zijn. De deelnemers moeten daarvoor beide meertjes rond. Onderweg stuiten ze op een tent waar geklaverjast wordt en een post waar zeedie- ren geraden moeten worden. Ook moeten ze met rubberboten van de Mok het oostelijke Horsmeertje oversteken.

Het water valt op zich nog wel mee, maar vooral het waden door mod- der is steenkoud, vertelt Berna de Boer als ze zich afdroogt. Ploeg- genoot Albert Bouthoorn heeft geen zin zijn handdoek onderuit de tas te halen en droogt zich af met een rol wc-papier. 'Die lag meteen voor het grijpen.' Bij de post met de zee-

den beantwoord en in de bloemen- kwekerij van de familie Halsema moeten bijzondere planten worden herkend.

Zwaarste opdracht is het slepen van een 'drenkelling' over het strand bij paal 15. De drenkelling bestaat uit een juten zak met gemiddeld 80 tot 90 kilo nat zand. De zak wordt op een reddingboei met behulp van een lijntoestel ruim honderd meter over het strand gesleept. Diverse ploegen hebben er even tijd nodig om bij te komen. Ook de toekom- stige winnaars Cees Daalder, Mar- cel Winder, Selma de Koning en Sandra Rouwenhorst zijn bekaf na het slepen. Winder zakt hijgend op zijn knieën, Daalder gaat volledig gestrekt op het strand.

De makkelijkste opdracht is het vul- len van een 2,5 meter hoge pvc-pijp met water. De opdracht is gekschend- rend de P.J. Geus-herkansings- opdracht genoemd, naar een voor-

Ron Broersma legt aan om met een surfmast en drie voetballen te gaan bijjarten in De Muy.

creëren, daarna wordt in de mid- den een inkeping gemaakt om de tomaat meer houvast te geven en bij poging nummer drie wordt ook een stuk van de tomaat afgesne- den. Bij de laatste poging neemt Vendel er maar gewoon een hap uit. Het levert echter geen voltreff- ers op. Onmogelijk is de opdracht toch niet. Volgens begeleider Dirk Eelman wordt er zeven keer raak geschoten. Bij de tomaten komt ook solidariteit tussen de groepen naar voren. Regelmatig worden er binnenbanden uitgewisseld als een groep die vergeten is.

Bij het toneelstuk valt groep 30 door de mand. Net op een moment dat het stil is, gaat in het bijzijn van drie andere teams bij één van de groeps- leden in de tas een mobiele telefoon af. KWAPSMA is onverbiddelijk en sluit het team van verdere deelname uit. Volgens André van der Vliet vat de groep het sportief op en wordt er niet over gediscussieerd. 'We had- den duidelijk gesteld dat er geen mobiele telefoons meegenomen mochten worden. We hebben als organisatie zicht op waar iedereen zich ongeveer moet bevinden, dus als iemand echt moeten worden bereikt kunnen we die snel opspo- ren. Een paar jaar geleden heb- ben we dat een keer meegemaakt en die persoon hadden we binnen drie minuten getraceerd.' Drie jaar geleden was het gebruik van een mobiele telefoon één keer toege- staan, maar veel deelnemers en ook de organisatie vonden dat dat teveel afbreuk deed aan de Wampex.

Tijd

Het team van Jan van Beek, Wally van Beek, Cees van Beek en Nan- ning Kikkert, dat na het eerste blok nog bovenaan stond, laat in het derde blok kostbare punten liggen door een tijdfout. De groep hoeft pas uiterlijk om 11.30 uur bij de rustpost op Hoogvliet te zijn, maar is er door het verkeerd lezen van de aanwijzingen drie kwartier te vroeg. 'We dachten dat we om kwart voor elf terug moesten zijn', vertelt Wally van Beek. 'We hebben ons uit de naad gefietst om dat te halen, maar toen we hier kwamen was er nog helemaal niemand.' Het team loopt door de misser twee opdrachten mis. De deelnemers vonden de aan- wijzing voor Hoogvliet in plastic tas- sen die KWAPSMA aan de fietsen had gehangen terwijl iedereen in De Muy was. Bij het uitrekenen van de tussenstand blijkt dat het team van Zuydweg de achterstand van het tweede blok aan het goedmaken is. 'We gaan nu voor de eennalaatste plaats', zegt Zuydweg. 'Dan is de

eer gered.' Het slapen in Stayo- kay blijkt goed bevallen te zijn. 'Ik miste alleen de roomservice en een handdoekenpakket', grapt Dennis Eelman. 'Maar als dit de inzet is van een stijgende lijn slapen we volgend jaar in Opduin of Greenside.' In het vierde en laatste blok, dat zich bij De Waal afspeelt, speelt het

Jacobien de Wit, Marleen Kooger, Fia Kooiman en Diana Kooiman slepen in containers een archief door de sloot. Het archief moest 'naar de overkant'.

bij het aankleden. 'Maar het is wel meteen een goede voorbereiding op een nieuwe zwemtocht.' Bij Pieter en Inke Dros kunnen ein- delijk de meegesleepte eieren wor- den aangesproken. Op het nieuwe AGA-gasfornuis van Dros moeten pannenkoeken mét een X-factor worden gebakken. Het team van

rige eestruimte maakt Van der Vliet de winnaars bekend, waarna mana- ger Anne van der Velde de prijzen uitreikt. De dames, die dit jaar met 36 procent ruimer dan voorgaande jaren vertegenwoordigd waren, sco- ren goed. Zowel bij de winnaars als de derde plaats zijn dames en de vijfde plaats wordt in de wacht gesleept door een vrouwenteam dat uit Ingrid Uitgeest, Marijke Stark, Erna Kuip en Colinda van der Vis bestaat. De reacties zijn over het algemeen positief.

De opdrachten worden door diverse deelnemers als leuk en gevarieerd bestempeld. Het lopen had van sommigen wat minder gemogen. 'Maar het voordeel was dat je nu niet meteen een half uur kwijt was als je even verkeerd fietste', aldus Ronno Honingh. 'Door het lopen waren er ook meer kansen voor de minder snellere fietsers.' Team Zuydweg pakt ondanks de tegen- slag met de tandem een gedeelde laatste plaats. 'Voor ons is daarmee de eer gered', vertelt Victor Zuyd- weg. 'En volgend jaar komen we met andere fietsen.' Voor de 68-

'De X-factor schiet je hier om de oren'

water alsnog een nadrukkelijke rol. In de Molenkil doen de deelnemers aan kano-golf door in een smalle kano een voetbal naar een doel te meppen. In een sloot langs het Boerenfietspad moet een archief in een container naar de overkant worden gesleept. Zwemmer Peter Haker krijgt direct de nodige opmer- kingen als hij de sloot instapt. De

Olaf Witte, Danny Westeralaken, Mark Peter Graaf en Robert Saal gaat met mes en schaar aan de slag om Rosa Harbers en Hetty Westerink een perfecte pannenkoek te presenteren. 'De X-factor schiet je om de oren', roept Westerink. Tien punten is het eindresultaat. Het geheim zit hem in de bereiding, ver- telt Witte. 'Dit was een pannenkoek

Didy Boerhorst wordt op de touwbrug aangemoedigd door John Daalder en Erwin Broersma. Schuiven in plaats van lopen was het devies.

ochtends vroeg op luidruchtige wij- ze wordt gewekt, blijft achterwege. KWAPSMA maakt een rondje langs de deuren om iedereen persoonlijk uit bed te bannen. Met de bel zou- den ook de reguliere gasten wakker worden gemaakt en dat is niet de bedoeling.

De luxe overnachting in Texelse grootste groepsverblijf past in het thema van de Wampex dat alles 'net even anders is'. Er moet meer worden gelopen dan voorgaande jaren en er zijn ook minder waterop- drachten dan anders. Zelfs het weer voegt zich naar de organisatie. Als de 140 deelnemers om 19.00 uur in de kantine van Texel'94 de eerste opdracht krijgen, hoost het van de regen. Even lijkt het echt Wampex- weer te worden, maar de weergo- den hebben eveneens luxe in petto. Na die ene bui blijft het de gehele Wampex droog, waait het niet te hard en zorgt de bijna volle maan voor goed zicht in het donker.

Het huis van burgemeester Joke Geldorp in Den Hoorn is de eerste plek waar de deelnemers naartoe fietsen. De locatie wordt uitgebeeld aan de hand van allerlei attributen op het hoofdveld van Texel'94 zoals een asbak, een golfballetje, een voorzittershamer, een foto van Peter Tromp (die de ambtsketen maakte) en een kuubskist. Een paar groep- pen fietsen na het zien van de kist meteen naar de Alexanderhoeve, omdat de kist daarvandaan komt. Ze missen echter een lap stof in de kist, een verwijzing naar Geldorp's buurman bollenboer Arie Lap.

Horsmeertjes

De burgemeester heet iedereen per- sonlijk welkom in haar garage. Tot haar verrassing constateert ze

dieren spreken Marcel Wernand en Bouwe Kuipers (de Bowema's) zich als Wilhelm Weintraub en Johan Jochemstall uit over de kennis van zeedieren. Ronno Honingh merkt tot zijn verrassing dat hij alle dieren goed heeft geraden. 'Terwijl ik toch niet zo thuis ben in zeebeesten.' Een niet bestaand zeedier wordt door zijn groep als 'kwakkemander' omschreven. 'De kwak is van een eend en de mander van een salamander', verduidelijkt Esther Duinker.

Een eindje verderop heten Hetty Westerink en Rosa Harbers iedereen welkom in café De Hors, een tent die door de scouting is opgebouwd. Bij de schemer van een olielampje wordt geklaverjast tegen acht gere- nommeerde Texelse klaverjassers. Het niveau is volgens Gia Vlas en Gia Witte niet altijd even hoog, maar iedereen doet zijn best. Onderweg moeten ook diverse vragen worden opgelost en voor de rode draad moeten foto's met Kwibus, de hond van André van der Vliet worden her- kend. Het team van Eva de Graaf, Sebastiaan de Graaf, Wouter Bak- ker en Jonna Zijm loopt rond met een digitale camera om elke foto digitaal vast te leggen. 'Dan kunnen we op rustige momenten eens goed kijken waar het is', vertelt Zijm. Het eerste rustige moment doet zich voor op Wezenspyk waar de eerste rustpost is.

Westerslag

Het duingebied bij Westerslag en een deel van de Dennen vormen de locatie van het tweede blok. In een duinpan test Jan Vonk de kennis van bedrijfshulpverlening, bij het voormalig bloembollenbedrijf van Hoogenbosch moeten vragen wor-

val van een paar jaar geleden toen Peter Jan Geus in woede uitbarstte omdat een opdracht mislukte. Bij de herkansings-opdracht slagen Geus en zijn teamgenoten Piet Kooiman, Koos Tjepkema en Kees Schuil met vlag en wimpel. Later in de nacht heeft Geus de pech als enige te water te gaan bij een touwbrug die de scouting over het water langs het natuurpad bij Het Alloo heeft gespannen. Zijn team is als aller- laatste aan de beurt, waardoor de touwen niet meer strak gespannen zijn. Het levert hem een paar natte broekspijpen op.

Een plaatje waarop gesjouw met bedden is afgebeeld, leidt de deel- nemers naar Stayokay waar een boerenkoolmaaltijd van Opduin wacht. Opgemerkt wordt dat de vrachtwagen waarin bagage en slaapmateriaal zijn verzameld deze keer niet ver heeft hoeven rijden; alleen de Haffelderweg moest even worden overgestoken. Het team van Victor Zuydweg, Jos Zuydweg, Cees Joustra en Roel Bakker scoort in het tweede blok nul punten omdat één van de tandems het volledig begeven heeft.

Lopen

In het derde blok, dat 's morgens om 8.00 uur verder gaat, moet opnieuw veel gelopen worden. De Muy is deze keer het toneel van diverse opdrachten. Daarvoor moet onder meer naar Hopman's boet, de Hubertusnol, boerderij Akiab en de Binnen- en Buitenmuy gelopen worden. Onder toezicht van schrijver Eric Hercules wordt bij de Binnenmuy een kinderverhaal opgevoerd, bij de Buitenmuy wordt met surfmasten en voetballen gebil- jart, bij Akiab is een blindproeverij van chips en vanaf de Hubertusnol moet met tomaten op een schiet- schijf worden geschoten. Dat wordt gedaan met de binnenband van een fiets die alle teams moesten mee- nemen. De groepen moesten bij de start eveneens vijf rauwe eieren meenemen, maar die hoeven ook in het derde blok nog niet aangespro- ken te worden.

Het schieten blijkt lastig te zijn. De meeste tomaten komen niet ver- der dan een houten hek bovenop het duin. Het TESO-team, dat uit Marco Witte, Richard Koopman, Wilfried Vendel en Rieuwert Pol bestaat, maakt er een hele sport van om toch raak te schieten. Eerst wordt de binnenband doormidden gesneden om meer spanning te

Deelnemers banen zich een weg door het riet bij de Horsmeertjes.

Albert Bouthoorn gebruikt wc-papier om zich na een vaartocht af te drogen. Zijn handdoek zat te diep in zijn tas.

één roept dat 'het het IJsselmeer niet is' en een ander vraagt zich af 'waar de volgboten blijven'. Haker zelf beperkt zijn verblijf in de sloot tot een minimum. 'Dit is kouder dan het IJsselmeer', zegt hij lachend

vol romantiek die zowel hartig als zoet was.' Jonna Zijm, Wouter Bak- ker en Sebastiaan en Eva de Graaf presenteren noodgedwongen een zure pannenkoek. Zij hadden de rauwe eieren in de azijn gedompeld, zodat de schil eraf ging en de eieren niet meer konden breken. Een van de teams doet een poging de pan- nenkoek te flamberen, wat tot een grote steekvlam leidt.

Stayokay

Niet manege Akenburg maar het hostel is het eindpunt. In een rumoe-

jarige Dirk Eelman is het de laatste keer dat hij meedoet. Teamgenoten WimPiet Eelman, Dennis Eelman en Robert-Jan Graaf overhandigen hem bloemen en Van der Vliet haalt hem naar voren om hem in het zon- netje te zetten. Volgens Van der Vliet komt met vertrek van Eelman, die zeventien keer meedeed, een einde aan een tijdperk. 'Maar ik zie zoveel jonge Wampexers om me heen dat we nog zeker honderd jaar vooruit kunnen.'

Tekst en foto's Jeroen van Hattum

Winnaars beginnen met klapband en foute route

Een verkeerde route en een zwa- re klapband. Het had niet veel gescheeld of het winnende team van Selma de Koning, Marcel Winder, Selma Rouwenhorst en Cees Daalder had de vroegstige moeten laten schieten.

Spannend was het wel, omdat het team van Goënga op de voet volge- de. Volgens Rouwenhorst kreeg het team tijdens het laatste blok het besef dat een overwinning mogelijk was. 'We hadden voldoende voor- sprong op Goënga, dus als we alle opdrachten deden, moest het goed komen.'

De groep werd in het eerste blok al meteen bij de start op het verkeerde been gezet door de kuubskisten van de Alexanderhoeve, waardoor ze pas later ontdekten dat ze eigen- lijk bij de burgemeester moesten zijn. Onderweg naar Den Hoorn klapte zowel een binnen- en als een buitenband. 'We hebben aangebeld bij Vermeulen Bikes en die heeft ons een andere tandem meegege- ven', vertelt Daalder. 'Dat heeft ons gered, want anders hadden we mis- schien niet eens verder gekund.' Ondanks de tegenslag eindigde het team na het eerste blok op een gedeelde tweede plaats. Bij het tweede blok werd de eerste plaats bemachtigd en niet meer afgestaan.

De groep moest het verplaatsen van het archief laten schieten, maar wist ript op tijd bij Stayokay te arriveren waardoor alsnog een paar laatste punten werden gepakt. 'We hebben ons echt helemaal lek gefietst, maar drie minuten voor tijd waren we binnen.' In het hostel werd de spanning nog even gerek doordat de organisatie bij het berekenen van de einduitslag een rekenfout maakte, maar nadat die was hersteld was de overwinning zeker. Het was de eerste keer dat het team Rouwen- horst, dat voor de vijfde keer in dezelfde samenstelling meedeed, won. In 2004 pakte de groep al een gedeelde tweede plaats en vorig jaar eindigde ze als derde.

Marjan Hogerheide en Peter Visch varen met kano's door de Molenkil. Met de peddels en een voetbal wordt ondertussen kano-golf gespeeld.